

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 29. 3. 2017
Čj. MSP-24/2017-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. D. C. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 13 T 78/2014

Podle ust. § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného D.C.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 2. 2016, č. j. 13 T 78/2014 – 101.

Trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě č.j. 13 T 78/2014-70 ze dne 24.4.2014 byl obv. D. C. uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil způsobem popsáným ve výrokové části rozhodnutí, a podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 trestního řádu byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dva měsíce. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Podle § 82 odst. 2 a § 48 odst. 4 písm. i) trestního zákoníku byla obviněnému jako podmínka pro osvědčení se ve zkušební době uložena povinnost do 6 měsíců od právní moci tohoto trestního příkazu uhradit poškozené E.V. 12.500,- Kč.

Podle § 228 odst. 2 trestního řádu byla obviněnému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené E.V. částku 12.500,- Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená E.V. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Trestní příkaz nabyl právní moci dne 26. 6. 2014.

Zkušební doba podmíněného odsouzení uplynula dne 26. 6. 2015.

Usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 2. 2016, č. j. 13 T 78/2014 – 101, bylo rozhodnuto tak, že podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku obv. D.C. vykoná trest odnětí svobody na dva měsíce z trestního příkazu Okresního soudu v Jihlavě č.j. 13 T 78/2014-70 ze dne 24. 4. 2014. Podle §§ 83 odst. 5 a 56 odst. 3 trestního zákoníku byl obviněný zařazen pro výkon trestu do věznice s dohledem. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 3. 2016.

Následná stížnost obviněného C. byla usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2016, č.j 8 To 303/2016-132, zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu jako opožděně podaná.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku platí, jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

Po přezkoumání předmětného trestního spisu jsem zjistil, že shora uvedenými ustanoveními se Okresní soud v Jihlavě důsledně neřídil, neboť po uplynutí zkušební doby podmíněného odsouzení bylo soudem nařízeno veřejné zasedání o rozhodnutí, zda se obviněný ve zkušební době osvědčil či zda trest odnětí svobody vykoná. Obviněný byl o konání veřejného zasedání řádně a včas vyrozuměn (vyrozumění na úřední desce vyvěšeno od 22. 10. 2015 do 2. 11. 2015), ale bez omluvy se k němu nedostavil. Vzhledem k tomu, že jeho osobní přítomnost nebyla nutná, soud věc projednal v jeho nepřítomnosti. V rámci dokazování bylo v průběhu veřejného zasedání zjištěno, že poškozená E.V. dopisem ze dne 6. 1. 2015, doručeným dne 8. 1. 2015, soudu sdělila, že obviněný C. dosud nesplnil svou povinnost stanovenou mu shora uvedeným trestním příkazem, neboť poškozená částku ve výši 12.500,- jako náhradu způsobené škody dosud neobdržela. Tato informace byla potvrzena i vyjádřením poškozené, ze kterého vyplývá, že ke dni 13. 7. 2015 neobdržela od obviněného dlužnou částku. S ohledem na skutečnost, že obviněný nesplnil svoji povinnost stanovenou shora uvedeným trestním příkazem, aby do 6 měsíců od právní moci trestního příkazu, tedy do 26. 12. 2014, dlužnou částku poškozené uhradil, Okresní soud v Jihlavě rozhodl tak, že obviněný trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců vykoná, neboť podmínkám uloženým soudem pro osvědčení nevyhověl.

Ačkoli toto rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 1. 3. 2016 a obsahovalo správné poučení, podal obv. D.C. v předmětné trestní věci stížnost až po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Ve stížnosti uvedl, že svoji povinnost uhradit poškozené dlužnou částku ve výši 12.500 Kč do šesti měsíců od právní moci shora uvedeného trestního příkazu řádně a včas splnil. Ke stížnosti připojil podací lístek poštovní poukázky C, ze kterého vyplývá, že dne 23. 11. 2014 zaslal poškozené E.V. na adresu uvedenou v trestním příkazu dlužnou částku ve výši 12.500 Kč. Stížnost byla krajským soudem zamítnuta, jak je shora uvedeno, jako opožděně podaná.

Na čísle listu 116 tr. spisu sp. zn. 13 T 78/2014 je založena zpráva České pošty, s.p., ze které jasně vyplývá, že poštovní poukázka, jejíž podací lístek obviněný předložil, byla poštou přijata dne 23. 11. 2014. Poukázka však nebyla v době své splatnosti adresátem (poškozenou), vyzvednuta, a tudíž se vrátila zpět k výplatě odesílateli (obviněnému). Takto vrácená platba byla uložena na poště až do 4. 1. 2015 a vzhledem ke skutečnosti, že nebyla odesílatelem vyzvednuta, je od 6. 1. 2015 evidována v neodbytných platbách České pošty, s.p.

Ze všech shora uvedených skutečností je zřejmé, že poslední den lhůty stanovené obviněnému pro splnění povinnosti z trestního příkazu uhradit poškozené škodu způsobenou trestným činem byl den 26. 12. 2014. Obviněný příslušnou peněžní poukázku podal na poště dne 23. 11. 2014, tedy ve lhůtě stanovené trestním příkazem. K tomu je potřeba uvést, že pokud obviněný nemohl zjistit, že předmětná platba neproběhla, mohl mít oprávněně za to, že svoji povinnost splnil.

S ohledem na výše uvedené je možno učinit spolehlivý závěr, že usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 2. 2016, č. j. 13 T 78/2014 – 101, byl porušen zákon v ust. § 83 odst. 1 tr. zákoníku a v řízení mu předcházejícím v ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, a to v neprospěch obviněného, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro rozhodnutí, že obviněný trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců vykoná, naopak v úvahu přicházelo rozhodnutí o osvědčení obviněného ve zkušební době podmíněného odsouzení.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) podle § 266 odst. 7 tr. řádu odložil výkon rozhodnutí, proti němuž podávám stížnost pro porušení zákona,
- 2) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 2. 2016, č. j. 13 T 78/2014 – 101, byl porušen zákon v ust. § 83 odst. 1 tr. zákoníku a v řízení mu předcházejícím v ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, a to v neprospěch obviněného D. C.,
- 3) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 2. 2016, č. j. 13 T 78/2014 – 101, zrušil a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu,
- 4) a podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Jihlavě, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 6/2017- II.](#)